

Wspomnienie pośmiertne o mgrze inż. Waławie Wiercińskim

Посмертное воспоминание о магистре инж. Вацлаве Вертинском

Ing. Waław Wierciński, M.Sc. — Obituary

9 stycznia 1976 r. zmarł mgr inż. Waław Wierciński, długoletni, zasłużony pracownik leśnictwa, działacz polityczny, oficer rezerwy Wojska Polskiego.

Mgr inż. W. Wierciński urodził się 11 lutego 1898 r. w Homlu (ZSRR). Po ukończeniu studiów na Wydziale Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w 1924 r. rozpoczął pracę zawodową w charakterze komisarza ochrony lasów w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku. W 1933 r. został mianowany inspektorem ochrony lasów w Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie, a w 1937 r. kierownikiem Oddziału Ochrony Lasów w Urzędzie Wojewódzkim w Łucku. W okresie pracy w organach lasów dał się poznać jako nieubłagany egzekutor przepisów zabezpieczających trwałość i racjonalność gospodarki w lasach prywatnych. Za sumienną i wzorową pracę został w 1938 r. odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Wybuch wojny rzucił mgra Wiercińskiego na Lubelszczyznę, której pozostał wierny do końca życia.

W latach okupacji pracował jako brakarz, a następnie urzędnik w nadl. Lipa należącym do Ordynacji Zamojskiej, współdziałając w Ruchu Oporu na tamtejszym terenie.

Bezpośrednio po wyzwoleniu, bo już w lipcu 1944 r., przystępuje do pracy w organizującej się administracji lasów państwowych w Polsce Ludowej. Obejmuje stanowisko kierownika Oddziału Hodowli i Ochrony Lasu w Resorcie Rolnictwa i Reform Rolnych PKWN. Pracując na tym stanowisku, był współautorem aktów prawnych, które stanowiły podstawy gospodarki leśnej PRL.

Mgr inż. W. Wierciński należał do organizatorów Naczelnej Dyrekcji Lasów Państwowych i Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu oraz Lublinie. W tej ostatniej przez cały okres pracy pełnił odpowiedzialne funkcje kierownika Biura Produkcji Drewna, kierownika Biura Zagospodaro-

wania Lasu, kierownika Biura Zagospodarowania Lasu, kierownika Działu Technicznego, Naczelnego Inżyniera — Zastępcy Dyrektora i Głównego Inspektora. W okresie 24-letniej pracy na Lubelszczyźnie dał się poznać jako leśnik wielkiej miary, o bardzo rozległej, ciągle skrzętnie uzupełnianej wiedzy, dobry organizator, sprawiedliwy przełożony i wychowawca wielu pokoleń młodych leśników. Przez cały okres pracy zawodowej, jak również po przejściu w 1968 r. na zasłużoną po 43 latach pracy emeryturę, pracował aktywnie społecznie. Był czynnym członkiem PZPR, pełniąc w partii wiele odpowiedzialnych funkcji. Był organizatorem i pierwszym Przewodniczącym Zarządu Lubelskiego Oddziału PTL. Za aktywną pracę w PTL został odznaczony Złotą Odznaką Towarzystwa. Był też organizatorem i Przewodniczącym Oddziału SITLiD, posiadał odznaczenia NOT. Wiele Jego artykułów ukazało się w prasie fachowej, a szczególnie na łamach „Lasu Polskiego”. Za całokształt pracy zawodowej i społecznej został odznaczony w XX-lecie PRL Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, wyróżniony odznaką „Tysiąclecia Państwa Polskiego”, odznaką „Za zasługi dla Lubelszczyzny”.

Przemawiając na pogrzebie inż. Wiercińskiego w Alei Zasłużonych Cmentarza Lubelskiego, Dyrektor Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych mgr inż. Eligiusz Elżakowski stwierdził: „Wacław Wierciński pracą swojego całego życia dobrze zasłużył się lasom, dobrze zasłużył się Lubelszczyźnie. Zapisał się na trwałe w ich historii”.

Leopold Wójcicki

Wspomnienie pośmiertne o prof. drze Eugeniuszu Ilmurzyńskim

Посмертное воспоминание о проф. докт. Эугениуше Ильмужинском

Dr Eugeniusz Ilmurzyński, Professor — Obituary

21 stycznia 1976 r. odszedł na zawsze z naszego grona prof. dr E. Ilmurzyński, człowiek o wielkich walorach serca i umysłu, wybitny autorytet i krzewiciel postępowych prądów w dziedzinie hodowli lasu, człowiek umiejący łączyć doświadczenie praktyczne z nurtem zagadnień naukowych, tworzyć koncepcje i w trudzie sumiennej pracy realizować wynikające z nich zadania. Jego nieprzeciętne zasługi dla polskiego leśnictwa trudno zamknąć w treści krótkiego wspomnienia.

Urodził się 17 grudnia 1898 r. w Warszawie w rodzinie robotniczej. Szkołę średnią ukończył w roku 1916 w Warszawie a w roku 1918 rozpoczął pracę zawodową w leśnictwie jako praktykant w lasach majątku Złoty Potok. Studia wyższe odbył na Wydziale Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego uży-

